

अपिच किंवक्तव्यं ब्रह्मादयो ज्ञानादिशक्तिधरानभवन्तीति यस्मात्ब्रह्मणोऽपि ज्ञानं त्वदधीनमेवेत्याह त्वद्वत्तयावयुनयाज्ञानेन भवन्तं शरणं प्रपन्नो ब्रह्मा इदं विश्वमचष्ट अपश्यत् कथं सुप्तः पुरुषः प्रबुद्धः स न्यथा पश्यति तद्वत् अतः आपवर्ग्यामुक्तास्तेषामपिशरणम् कृतविदा सर्वेन्द्रियजीवनेन त्वत्कृतमुपकारं जानता कथं विस्मर्यते एवं भूतं त्वामभजन्तः कृतघ्ना इत्यर्थः ॥ ८ ॥ ये च मादृशाः कामाद्यर्थं भजन्ति तेऽतिमूढा इत्याह नूनमिति भवाप्ययौ जन्म मरणे तद्विमोक्षे हेतुं त्वामन्यहेतोः कामाद्यर्थं भजन्ति ते नूनं विमुष्टमतयः वंचितचित्ताः यतस्ते कल्पतरुम् त्वामर्चन्ति ततः कुणपतुल्येन देहेनोपभोग्यं सुखमिच्छन्ति न चेच्छायोग्यं तदित्याह यत्स्पर्शजं विषयसंबन्धजन्यं सुखं तन्नरकेऽपि भवति ॥ ९ ॥ ननु स्वर्गादि सुखं सकामैः प्राप्यते निष्कामभजने तन्न स्यात्

त्वद्वत्तयावयुनयेदमचष्ट विश्वं सुप्तप्रबुद्ध इव नाथ भवत्प्रपन्नः ॥ तस्यापवर्ग्यशरणं तव पादमूलं विस्मर्यते कृतविदा कथमार्तबंधो ॥ ८ ॥ नूनं विमुष्टमतयस्तव मायया ते ये त्वां भवाप्ययविमोक्षणमन्यहेतोः ॥ अर्चतिकल्पकतरुं कुणपोपभोग्यमिच्छन्ति यत्स्पर्शजं निरयेऽपि नृणाम् ॥ ९ ॥ यानि र्वृतिस्तनुभृतां तव पादपद्मध्यानाद्भवज्जनकथाश्रवणेन वा स्यात् ॥ सा ब्रह्मणि स्वमहिमं न्यपि नाथमाभूत्किं त्वन्तकासिलुलितात्पततां विमानात् ॥ १० ॥ भक्तिमुहुः प्रवहतां त्वयि मे प्रसंगो भूयाद नंतमहताममलाशयानाम् ॥ येनां जसो लब्धं मुरुव्यस नं भवाब्धिनेष्ये भवद्गुणकथाऽमृतपानमत्तः ॥ ११ ॥ तेन स्मरन्त्यतितरां प्रियमीशमर्त्यये चान्वदः सुतसुहृद्भूवित्तदाराः ॥ ये त्वज्जनाभभवदीयपदारविंदसौगंध्यलुब्धहृदयेषु कृतप्रसंगाः ॥ १२ ॥

दित्यत आह येति स्वमहिमनि निजानंदरूपेऽपि माभूत् न भवत्वित्यर्थः अंतकस्यासिना कालेन लुलितात्खंडितात् विमानात् पततां सानास्तीति किमु वक्तव्यम् ॥ १० ॥ अतस्ते कथाश्रवणाय सत्संगतिं देहीत्याह भक्तिं त्वयि प्रवहतां सा तत्प्रेन कुर्वताम् ननु मोक्षं किं नयाचसे अत आह येन महत्प्रसंगेन अंजसा अयत्नत एव उरूणि व्यसनानियस्मिन् तन्नेष्ये पारंगमिष्यामि भवद्गुणकथैवामृतं तस्य पानेन मत्तः सन् ॥ ११ ॥ कथाऽमृतपानस्य मादकत्वमाह ते अतितरां प्रियमपि मर्त्यदेहं न स्मरन्ति नानुसंदधते ये च सुतादयः अदः मर्त्यमनुसंबद्धास्तानपि केतेन स्मरन्ति ये कृतप्रसंगाः केषु भवदीयपदारविंदसौगंध्येन लुब्धहृदयं येषां तेषु तु शब्देनान्येषां केवलयोगादिनिष्ठानां देहाद्यभिमानान्निवृत्तिं दर्शयति ॥ १२ ॥